

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **T. R.,** zastoupené Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2010, č. j. 2010/464 - 424, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2011, č. j. 2 Ad 34/2010 - 54,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnost.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) bylo rozhodnuto, že se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) osvobozuje od soudních poplatků. V odůvodnění napadeného usnesení se uvádí, že stěžovatelka podala návrh jednak na ustanovení zástupce pro řízení, jednak na osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 27. 7. 2010 byla stěžovatelce ustanovena zástupkyní pro řízení Mgr. Dagmar Rezková Dřímalová, neboť z potvrzení o osobních a majetkových poměrech bylo zjištěno, že jediným příjmem stěžovatelky je invalidní důchod ve výši 5626 Kč měsíčně. Soud proto došel k závěru, že u stěžovatelky jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Na základě těchto skutečností rozhodnul soud dle § 36 odst. 3 s. ř. s. o osvobození stěžovatelky od soudních poplatků.

Stěžovatelka podala dne 1. 5. 2011 kasační stížnost jednak proti rozsudku městského soudu ve věci samé, jednak proti usnesení o osvobození od soudních poplatků. V této kasační stížnosti uvedla, že žádost o osvobození od soudních poplatků posílala městskému soudu současně se svojí žalobou ze dne 15. 6. 2010 a zástupkyně pro řízení jí byla ustanovena usnesením ze dne 27. 7. 2010. Stěžovatelka se tedy domnívá, že ustanovení zástupkyně do přiznání osvobození od soudního poplatku bylo předčasné, když ani navíc soudem nebyla vyzvána k zaplacení soudního poplatku. Stěžovatelka se domnívá, že nejprve mělo být rozhodnuto o osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu a teprve pak na základě tohoto rozhodnutí jí měla být ustanovena zástupkyně. Stěžovatelka uvádí, že tuto kasační stížnost by podle § 103 odst. 1 b) a d) měla doplnit její zástupkyně. Tato kasační stížnost stěžovatelky byla doručena městskému soudu dne 6. 5. 2011.

Dne 10. 5. 2011 pak byla městskému soudu doručena kasační stížnost podaná ustanovenou zástupkyní stěžovatelky. Tato kasační stížnost směřuje proti rozsudku městského soudu, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé a také se zde uvádí, že v dalším stěžovatelka odkazuje také na obsah e-mailu ze dne 6. 5. 2011, který je přílohou kasační stížnosti. Obsahem tohoto e-mailu je jak kasační stížnost proti rozhodnutí městského soudu ve věci samé tak, kasační stížnost proti usnesení o ustanovení zástupkyně se stejnou argumentací, jaká byla uvedena v kasační stížnosti podané stěžovatelkou (viz výše).

Z obsahu stěžovatelčina podání je patrné, že stěžovatelka uplatňuje stížnostní důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. c), tedy zmatečnost řízení před soudem.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatelka je též zastoupena advokátkou (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že na nezaplacení soudního poplatku je třeba pohlížet jako nesplnění podmínky řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003 - 101), přičemž se jedná o nedostatek podmínek řízení, který je odstranitelný - srov. § 104 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s. Přitom § 104 odst. 2 o. s. ř. stanoví, že soud má činit vhodná opatření k odstranění odstranitelného nedostatku podmínek řízení a přitom zpravidla může pokračovat v řízení, ale nesmí rozhodnout o věci samé.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu tedy nezakládá to, že nejprve byla ustanovena stěžovatelce usnesením soudu zástupkyně a teprve potom bylo rozhodnuto o její žádostí o osvobození od soudních poplatků, zmatečnost řízení, neboť zákon připouští, aby se v případě existence odstranitelných podmínek řízení v řízení pokračovalo. Meritorní rozhodnutí (rozsudek č. j. 2 Ad 34/2010 - 55) bylo ve věci vydáno až dne 6. 4. 2011, tedy až poté, co již byl nedostatek podmínek řízení odstraněn tím, že bylo dne 4. 4. 2011 usnesením č. j. 2 Ad 34/2010 - 54 rozhodnuto o osvobození stěžovatelky od soudních poplatků.

Z odůvodnění usnesení, kterým byla stěžovatelce ustanovena zástupkyně (č. j. 2 Ad 34/2010 - 17 ze dne 27. 7. 2010) je též patrno, že při rozhodování o ustanovení zástupkyně pro řízení byly zkoumány podmínky stanovené § 35 odst. 8 s. ř. s. a mezi nimi bylo též městským soudem zkoumáno, zda stěžovatelka splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Tato podmínka byla tedy zkoumána samostatně i při rozhodování o ustanovení zástupce a městský soud dospěl k závěru, že ji stěžovatelka splňuje. Při rozhodování o ustanovení zástupce stěžovatelce tedy nedošlo ze strany městského soudu k žádným opomenutím.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná a zamítl ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu